

Bartosz Szabat

Uczeń klasy IV

Publicznej Szkoły Podstawowej im. Kard. S. Wyszyńskiego w Szastarce

„Dziękuję Ci, Prymasie”

Choć jestem jeszcze dzieckiem
I mam niewiele lat,
To wiem, kim był nasz patron,
Co bardzo zmienił świat.

Był kiedyś zwykłym chłopcem
Zupełnie tak jak ja
I kochał całą Polskę,
Najbardziej jak się da.

Lecz stała się rzecz straszna,
Miał wtedy dziewięć lat,
Odeszła jego mama,
Ta, którą kochał tak.

Choć smutek go przeszywał,
Matki mu było brak,
Zawierzył się Maryi
Na święty ruszył szlak.

Gdy został już kapłanem,
Czczył Boga, o kraj swój dbał,
On bronił chrześcijaństwa
I w wierze zawsze trwał.

Ukochał Jasną Górę
Podążał Marii śladem.
Klękał nocą i dniem
Przed Jej świętym obrazem.

Nasz Prymas Tysiąclecia
Niełatwe miał zadanie.
Pomimo prześladowań
W Bogu miał zaufanie.

To właśnie z Bożą pomocą
Bronił narodu godności.
To on nauczył Polaków
Żyć w zgodzie i jedności.

On mówił, by przebaczać
I dobrym być człowiekiem,
By myśleć dobrze o wszystkich,
Bo miłość na wszystko jest lekiem.

Dziękuję Ci, Kardynale,
Że Polsce byłeś oddany.
To za Twą miłość do ludzi
Wszyscy Cię bardzo kochamy.

Bo chociaż jesteś już w niebie,
U Boga masz swoje mieszkanie.
W pamięci i sercach ludzkich
Na zawsze już pozostaniesz.